

15 — Novi Sad 2022

Država je donela odluku da iseli Novi Sad i da ga potom načini zatvorenim gradom. Zvanično objašnjenje, pred svetom, je da se ovo dogodilo zbog enormnog povećanja kriminala u Srbiji. Zapadni deo grada je otvoren samo za izlaz domaćeg stanovništva, a istočni samo za ulaz kriminalaca, narkomana i ostalog ološa. Niko više, baš tačno, ne može da tvrdi kako je do ovoga došlo.

Sve je počelo u glavnom gradu Srbije. Davne 2012. dr Voyager je uspeo da iskoristi paniku oko smaka sveta i da na 22. decembar zauzme Savske blokove sve do samog Sava centra u Beogradu. Izbezumljeni narod koji je noć proveo u šumi iznad Košutnjaka očekujući da kometa iz proročanstva udari i zбриše sve preko reke na novobeogradskoj strani nikada nije uspeo da se vrati kući iako se smak sveta nije obistinio. Dr.Voya je sve ovo mudro planirao.

Ljudi su se tog ranog jutra, srećni što su živi, vraćali kući. Još na mostovima su ih dočekali rafali i projektili doktorovih teško naoružanih boraca. Policija, pa čak ni vojska, nije mogla ništa da uradi. Predsedniku Srbije u to vreme nije odgovaralo da istina o ovom događaju izađe u javnost, pa je dao kratku izjavu u kojoj je rekao da je došlo do manjih nereda usled praznoverja narodnih masa. Svet je poverovao.

Voya je još kao vrlo mlad dečak u podrumu svoje zgrade koja se nalazila u Savskim blokovima napravio laboratoriju u kojoj je proizvodio najčistiji MDMA. Sirovinu za proizvodnju droge ecstasy je na veliko prodavao Česima dok je zarađeni novac čuvao u Švajcarskoj banci. Godinama je tako vredno radio.

Početkom 2012 počeo je da kupuje najsavremenije oružje i komunikacionu opremu od Crnogoraca sa Žabljaka odakle je i njegov čukun deda bio rodом. Unajmio je preko 300 najskupljih gerilskih boraca, Albanaca. Policija i vojska stvarno nisu imale šanse tog ranog jutra 22. decembra 2012. dan posle velike svetske katastrofe koja se nikada nije dogodila iako su je vidovnjaci predviđali godinama u nazad.

Voyina majka je bila vredna i požrtvovana domaćica koja je obožavala svog sina jedinca. Nosila je crninu i redovno išla na grob njegovog oca koji je poginuo davno, negde na bosanskom ratištu. Pokojni muž joj je bio jedini muškarac u životu. Otišao je na onaj svet još dok je ona nosila njegovo dete u stomaku.

Brižno je slušala sina kako godinama priča telefonom i ugovara poslove oko prodaje eksera koje proizvodi u podrumu. Bila je srećna što Bog misli na njih. Nije bila od onih majki koje svuda zabadaju nos i mešaju se deci u posao i ljubavni život. Skoro da nikada nije otišla do podruma.

Kao klinac, Voya nije propuštao ni jedan punk koncert. Nije bio od onih tetkica pozera što se foliraju da su punkeri. Bio je najbolji pogo dancer. Uspevalo mu je da igrajući pogo nikada, ali baš nikada ne skoči, a da pri tom nekoga ne šutne ili bar povredi na neki drugi način. Konstruktivna destrukcija je bila duboko usađena u njegove gene. Kao kamen bačen u vodu najkraćim putem je pao pravo na dno. Samo što se to dno kod njega, na neku čudnu foru, uvek pretvaralo u sam vrh. Nikada nikome nije verovao, a najmanje svojim zemljacima i sugrađanima. Imao je samo jednu tetovažu, na levom ramenu. Krug sa mrtvačkom glavom u njemu.

U njegovom životu gotovo da i nije bilo žena dok se nije pojavila Crna Nancy Lilith. Vitka mala, istetovirana punkerka, izrešetana pirsinzima, sa malim sisicama. Njene crne oči su bile prazne. Kao da joj je neko ispod čela stavio zavesu na kojoj su nacrtane oči koje sjaje. Jedino je Voya znao da se iza njih nalazi crno srce okruženo crvenim mesom koje se raspada.

Nancy je jednog dana prevarila Voyinu majku i odvela je u podrum. Mamu je strefio jak šlog od koga je tu na licu mesta preminula.

Predsednikova najveća noćna mora u to vreme na samom kraju decembra 2012. je bila da će Voya obistiniti svoje pretnje i sazvati konferenciju za štampu u velikoj dvorani Sava centra na kojoj će obelodaniti istinu o svom preuzimanju jednog dela Beograda. To nikako nije smelo da se sazna, jer bi to odložilo primanje Srbije u Evropsku zajednicu koje je bilo zakazano za 1. januar 2013. S obzirom da je Evropa tada već prebacila ogromna sredstva na račun Srbije, a vrlo brzo su se očekivale još veće donacije, predsednik nikako nije smeo da dozvoli da istina prodre u javnost. To bi odložilo i samo primanje u Evropsku zajednicu i donacije. Čak bi možda Srbija u toj situaciji morala da vraća neka sredstva koja su joj već poklonjena od strane Evrope kao znak dobre volje za dalju saradnju.

Voya je bio voljan da ne kaže istinu ukoliko bi mu predsednik ustupio fabriku lekova Galenika. Predsednik je hteo da mu postavi uslove tražeći Sava centar za Galeniku. Ovoga je to strašno razljutilo tako da je posle jedva pristao da uzme Galeniku bez da preda Sava centar.

Srbija je primljena u Evropsku zajednicu, a Voya je u Galenici nastavio da proizvodi MDMA i mnoge druge sintetičke sirovine za proizvodnju raznih droga. Postao je jedan od najvećih proizvođača takvih sirovina u svetu.

Pošto je bio vrlo vredan čovek, nije prestajao da radi. Pola zarađenog novca je i dalje ulagao u Švajcarsku banku, a za drugu polovinu je kupovao najmodernije oružje sa Žabljaka i plaćenike. Njegova armija je krajem 2015. brojala preko tri hiljade najiskusnijih svetskih gerilaca, što pakistanskih Mudžahedina, što Francuskih legionara, što Albanaca.

Predsednici su se menjali ali svi su slušali Voyu. U stvari, Voya je bio predsednik, a da to možda niko nije znao, pa ni on sam.

Njegovi plaćenici su kontrolu Savskih blokova doveli do same umetnosti. Niko ih nikada nije video. Niko nije mogao da tvrdi da su tu. Ali isto tako, niko nije mogao da uđe u blokove neprimećen. Snajperisti na krovovima betonskih zgrada su tačno znali koga i kada smeju da puste živog na svoju teritoriju. Logistička podrška je funkcionisala besprekorno. Najsavremenije digitalne radio stanice koje su iz sekunde u sekund automatski menjale šifru po kojoj prenose poruke niko nije mogao da prisluškuje.

Voya je puštao samo najavljene policijske patrole. Puštao je i da uhapsne nekad nekog ko je uspeo da se pred njima sakrije u njegovim blokovima. Za uzvrat policija nije dirala njegove trojke na motorima koje su ponekad izvršavale eliminacije na Dorćolu. Voya je prestao da preti bilo kome. Dovoljno je bilo da pomisli na nekog i on je već bio mrtav.

2020 je doživeo svoj vrhunac. Hemijski fakultet u Beogradu mu je dodelio zvanje doktora. Postao je dr Voyager.

Iste godine predsedniku nije bilo ni malo prijatno kada ga je ojačala opozicija pritisla zbog šurovanja sa doktorom. Ništa nisu mogli da mu dokažu ali bližili su se izbori, a on je hteo da ostane predsednik. Čvrsto je obećao narodu da će se boriti protiv kriminala.

Obećao je dr Voyageru Novi Sad i besplatnu radnu snagu u zamenu za Novobeogradske Savske blokove u Beogradu. Krajem 2021 doktor je pristao, a predsednik je osećao i ponovo pobedio na izborima.

Ulazak dr. Voyagera u Novi Sad sa istočne strane je označio, da je grad tog trenutka postao zatvoren. Iako je znao da samo on može izaći i ući kad god poželi iznenada je osetio blagu jezu. Osetio je i blago golicanje na potiljku te se spontano okrenuo. Ugledao je devojkicu koja je išla ka njemu.

Izgledala je kao anđeo na vrhu čiode. Dok je hodala činilo se da visi sa neba. Lepršava. Meka. Jedna od onih koja svetli u gomili. Za nju kao da nisu bile muke ovoga sveta. Dok su drugi gazili po užarenom tlu, ona je lebdela.

Devojka je ćutala dok je doktor gledao u njene oči koje govore. Sa njegove desne strane Crna Nancy Lilith je devojkicu pružala šolju toplog čaja u koju je prethodno krišom izručila tečni sadržaj iz lažnog metka koji je nosila oko vrata umesto krsta. Tečni sadržaj je bio koncentrisani rastvor MDMA substance proizvedene u dr. Voyageovim postrojenjima. Od sadržaja iz lažnog metka se moglo napraviti 100 000 pojedinačnih doza droge ecstasy.